

Ուուպէնս :

Ի ՀԱՆԱՐՀԻՄ մէջ երբեմն երբեմն որ
երկցեր են վարպետ մարդիկ որ բնու-
թեան գեղեցկութիւնները զարմանալի
կերպով գծագրեր են , և նկարչու-
թեան արուեստը սիրելի ու անմահ
ըրեր են , այնպիսի մարդիկներէն մէկն
է նաև Պետրոս Պօղոս Ուուպէնս ա-
նուանի պատկերահանը , որ 1577ի
Կարմանիոյ Վոլոնիա քաղաքը ծնաւ .
Ի՞նչի բերան հօրը յորդորելովը տե-
ղացի կոմմերուն մէկուն քովը ծառայու-
թեան մտաւ . բայց ետքը նկարչու-
թեան վրայ մասնաւոր սէր մը ձգեց ,
ու արուեստին սկզբունքները սորվելով՝
Խոտալիա Ճամբորդութիւն մը ըրաւ :
Ուանթուայի դուքսը Ուուպէնսին կար-
գէ դուրս հանձնարը տեսնելով , քովը

առաւ զինքը ու արքունեաց մէջ եղած
վարպետ պատկերահաններէն մէկուն
յանձնեց որ նկարչութեան արուեստը
տեղնի տեղը սորվեցընէ Ուուպէնսին .
Ուուպէնս ալ երկար ատեն դքսին պա-
լատը կենալէն ետքը Ու ենետիկ անցաւ՝
Ծմիցիանի ու Պօղոս Ու երոնացւոյն պատ-
կերները տեսնելու համար . Ու ենետ-
կէն Հռովմ ու Շենովա գնաց : Հոն
իր մօրը մահացու հիւանդութեան լու-
րը առնելով՝ մէկէն Ֆիհանարա զարձաւ
որ զինքը տեսնէ . և որովհետեւ քաշած
պատկերներուն գեղեցկութեանը հա-
մար անունը շատ հռչակուած էր , Ուա-
րիամ Ուէտիչի Վազգիոյ թագուհին
Փարիզ կանչեց զինքը՝ իր էրկանը այս-
ինքն Հենրիկոս Դ թագաւորին ըրած

յիշատակի արժանի գործքերը նկարել տալու համար . Իրուպէնս ալ սիրով յանձն առաւ , բայց թագուհոյն գլուխը եկած փորձանկներուն պատճառաւ ը չկրցաւ լինցընել : Ի՞ն ատենները Ի՞նգղիացւոց և Ապանիացւոց մէջ զըժտութիւն մը իյնալով , Իրուպէնսը խաղաղար ընտրեցին , որ ան երկու տէրութիւնները հաշտեցրնելուն փոխարէն Ի՞նգղիոյ և Ապանիոյ թագաւորներէն մեծ պատիւ գտաւ , ու Ֆիբանտրայի քաղաքասլետին խորհրդականն ու քարտուղար ընտրուեցաւ : Ի՞նացած օրերը հանգիստ անցրնելու համար Ի՞ն թուերպիա կամ Ի՞նվերսա ըսուածքաղբը քաշուեցաւ , ու հոն պատկեր քաղելով կը զբունուր , ինչուան որ 1640^ն 63 տարեկան մեռաւ :

Իրուպէնս կայտառ էր դէմքով , իր քաղցր վարմունքովը ամենուն սիրելի . նկարչութէնէ զատ ճարտարապետութէան արուեստն ալ լաւ զիտէր . հմտա էր նաև օրէնսգիտութէան ու պատմութէանց : Իր երևելի պատկերներէն կը գտնուին լ ոնտրա , Ապանիա , Փարիզ և ուրիշ տեղեր . քաշած պատկերներուն զլիսաւոր յատկութիւններն են կենդանութիւն , փափկութիւն և գոյներու հզգութիւն : Ի՞նվերսայի մէջ Իրուպէնսի նկարած խաչելութէան պատկեր մը կայ , որուն մէջ ձախակողմէան աւազակը անանկ լաւ ու կենդանի ձեացուցածէ , կ'ըսեն , որ կարծէս թէ յուսահատաբար պուալուն ձայնը կը լսուի :

Հոս զբուած պատկերն ալ իր քաշուածքներէն օրինակուած է , և տեսնողը մէկէն կը զարմանայ պատկերին կէնդանութէանը վրայ . նիւթն է՝ Կեղոս գետին եզերքը արաքացի որսորդներու կոփւ կոկորդիլոսի մը ու ձիագետիի մը հետ : Պատկերահանը յայտնապէս ուղերէ որ աս քաշուածքին մէջ աւելի ահաւոր ընէ տեսարանը՝ քան թէ ձիշգ , ուստի կոկորդիլոսին ու ձիագետիին կերպարանկները բնականէն աւելի կատաղի նկարեր է :

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏՆՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Ի՞շաջարկութիւն

Պ . Վ . Կէնողայսէ Օքայէան :

Այս երկրին մէջ բնակողներուն ամենուն յայտնի բան է որ աս չորս հինգ տարուանս մէջ բան չմնաց փոփոխեցաւ : Իմէնքնիս ալ կը զգանք որ գաղտնի զօրութիւն մը ուղիսի նման եկաւ և ամէն բան քշեց տարաւ . հարատութիւն , արհեստ , կերպարանք , ուրախութիւն , բարեկեցութիւն , ամէնը փոխուեցան , ու մինչեւ մէր նախնիքներէն ժառանգած հինգին սովորութիւններնուս անգամ մէկ քանին վրայ տուինք գնաց :

Կայց աս վիճակը քանի որ կը վատթարանայ՝ ամէն մարդ ալ իրաւամբ իր հոգն ու մտմտուքը կ'աւելցընէ . բայց շատերուն խելքը կամ վիճակը անոր տեղ մը ընելու չկրնալով՝ կարծեն որ այն փոփոխութէանց վերջը ամենուն մէկէն անօթի մեռնիլ պիտի ըլլայ : Բայց մի վախնաք կ'ըսեմ անանկներուն . Կախախնամութիւնը որ մանր ճճիններն անգամ կը կերակրէ , թէ որ մենք ալ ջանանք ու աշխատինք՝ Ի՞ն ալ մէր հացը չիկտրեր . ստեղծողին աչքին մարդս ինչպէս կրնայ մրջիւնէ մը վարսեպուիլ . բայց կրկին կ'ըսեմ , պէտք է որ մենք ալ ճպռան պէս անհոգ չկենանք . մրջիւնի պէս ժիր ըլլանք . վիճակնիս դիւրելու գեղ մը վնտուենք , և ցըցուցած ատեննին ալ ընդունինք : Իրաւ , թէ որ ան փոփոխութէանց յառաջադիմութիւնը մէկէն ՚ի մէկ կայնէր կամ ծանր ըլլար , իրաւամբ այն ժամանակը պէտք էր աւելի վախնալ . վասն զի ամէն որ մի և նոյն բանը տեսնելով՝ աչքերնիս ու մտքերնիս անոր կը սովորէր , ու տեսած բաներնուս պատճառները ու գեղերը փնտուելու հոգ չէինք ըներ : Բայց հիմա շատերնիս կը